

تجارب رفرم پولی در

نیکاراگوئه

مختصری از ساختار اقتصادی:

نیکاراگوئه با مساحتی حدود ۱۱۹ هزار کیلومتر مربع، جمعیتی معادل ۳/۶ میلیون نفر (۱۹۸۸) و تراکم جمعیت ۳۰ نفر در هر کیلومتر مربع در آمریکای لاتین قرار دارد. پس از انقلاب سال ۱۹۷۹^(۱) و بقدرت رسیدن حکومت جدید در نیکاراگوئه، فعال نمودن و بازسازی اقتصاد آنکشور جزو اولین اقدامات دولت قرار گرفت. بخشهای بانکداری و بیمه پس از سال ۱۹۷۹ در نیکاراگوئه ملی اعلام گردید و دولت کنترل بخش صادرات سنتی را به عهده گرفت. علیرغم ملی شدن حدود ۳۰ درصد^(۲) بخش صنعت در آنکشور متعاقب خروج «سوموزا» از کشور هنوز بخش خصوصی قسمت عمده تولیدات صنعتی را به عهده دارد. البته در بخش صنایع آنکشور طی سالهای اخیر، ادغام فعالیتهای صنعتی صورت گرفته که علت این امر کمبود شدید مواد خام و ماشین آلات وارداتی بوده است این امر در حالی بود که کارکنان صنایع اشتغالزا نیکاراگوئه که شامل صنایع تولید منسوجات، پوشاک، کفش و صنعت ابزار میباشد، کلاً تعداد شاغلین خود را کاهش دادند. توسعه اقتصادی نیکاراگوئه مانند اغلب کشورهای درحال توسعه تکیه بر تولیدات زراعی داشته است. گرچه نیکاراگوئه از نظر تولیدات مواد غذایی خودکفا نمیشد ولی واردات مواد غذایی بعلت کمبود ارز خارجی محدود شده است، نتیجتاً اقتصاد آنکشور در قبال نوسانات قیمت محصولات صادراتی در بازار جهانی آسیب پذیر بوده و عواقب این امر در کسری موازنه بازرگانی و تراز پرداختهای آنکشور متبلور گردیده است.

بدهیهای خارجی نیکاراگوئه از سال ۱۹۸۰ افزایش یافت (اگرچه نسبت به سایر کشورهای آمریکای لاتین در سطح

چندان بالائی نمیشد) بطوریکه از حدود ۲/۱۷ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۰ به حدود ۷/۲۹ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۷ رسید^(۳) علل عمده این امر، کسری طولی‌المدت تجاری و عدم پرداخت بهره به بدهیهای خارجی آنکشور بوده است.

پس از پیروزی ساندینیست‌ها در سال ۱۹۷۹ و در طی ۲ سال بعد از آن دولت در برنامه‌های زیربنائی اقتصادی و رشد تولید ناخالص داخلی آنکشور موفق بود لکن از سال ۱۹۸۲ بروز جنگ و برخی مشکلات داخلی و کاهش قیمت‌های جهانی محصولات عمده صادراتی نیکاراگوئه که سبب افزایش کسری تراز تجاری آنکشور و بنابراین موجب کاهش تولید ناخالص داخلی واقعی آنکشور گردید. در سال ۱۹۸۶ تولید ناخالص داخلی واقعی آنکشور حدود ۰/۶ درصد نسبت به سال قبل تنزل نمود.

طی سالهای ۸۷-۱۹۸۶ نیکاراگوئه با بحران اقتصادی مواجه گردید و قیمت‌های مصرفی افزایش یافت بطوریکه نرخ تورم از حدود ۳۵/۴ درصد در سال ۱۹۸۴ به حدود ۹۱۱/۹۱ درصد در سال ۱۹۸۷ رسید.

بودجه دولت نیکاراگوئه نیز طی سالهای دهه ۱۹۸۰ همواره با کسری مواجه بوده است. کسری بودجه دولت نیکاراگوئه باتوجه به رشد سریع تر مخارج نسبت به عواید از حدود ۲/۶۲ میلیون کوردوبا در سال ۱۹۸۱ به حدود ۶۴/۱۷ میلیون کوردوبا در سال ۱۹۸۶ افزایش یافت^(۴) و این امر در حالی است که کسری مذکور در سال ۱۹۸۶ حدود ۲/۵ برابر رقم سال قبل بود (کسری بودجه آنکشور عمدتاً از محل اعتبارات بانک مرکزی آن تأمین مالی شده است). سهم کسری بودجه در تولید ناخالص داخلی نیکاراگوئه در سال ۱۹۸۶ حدود ۴۰ درصد بود که در سال ۱۹۸۷ به حدود ۴۱/۵ درصد افزایش یافت^(۵)، علت این امر کاهش کمتر هزینه‌ها در مقابل میزان درآمد بوده است.

مقامات دولتی نیکاراگوئه دستمزدها را در چارچوب سیستم داخلی دستمزد (SNOTS)^(۶) در سال ۱۹۸۶ حدود ۲۱۳ درصد و در سال ۱۹۸۷ حدود ۲۵۲/۳ درصد بیش از

متوسط دستمزد در سال قبل افزایش دارند که این امر در افزایش تورم آنکشور بی تأثیر نبود.

حجم پول نیز در نیکاراگوئه طی سالهای بعد از ۱۹۸۲ سریعاً افزایش یافت بطوریکه عرضه پول در نیکاراگوئه در سال ۱۹۸۳ حدود ۵۴ درصد و در سال ۱۹۸۴ حدود ۸۷ درصد افزایش یافت، در حالیکه این رقم در سال ۱۹۸۵ تقریباً دو برابر گردید^(۷) و در سالهای ۱۹۸۶ و ۱۹۸۷ نیز رشد پولی آنکشور بسیار سریع بوده است. اقدام تجار آنکشور به نگاهداری دارائیهای خود بصورت نقد به جای استفاده از سیستم بانکی سبب فرسایش سریع در ارزش کوردوبا گردید. در آن زمان حدود ۷۰ درصد پول در گردش نیکاراگوئه در دست تجار آنکشور بود.^(۸) این امر به نوبه خود بانکهای سرمایه را جهت معاملات تولیدی مالی تشویق نمود به ویژه باتوجه به اینکه نرخهای بهره آنکشور سریعاً کاهش می یابد.

سیاستهای اقتصادی که در فوریه ۱۹۸۸ ارائه گردید در حقیقت در جهت کاهش حجم پول در گردش به میزان حداکثر ۳۰ درصد از طریق تحمیل سقف ۱۰ هزار کوردوبا جدید به عنوان سقف دارائیهای نقدی اشخاص اتخاذ شد (مازاد بر این سقف میبایست در بانکها ذخیره شود).

رفرم پولی فوریه ۱۹۸۸:

دولت نیکاراگوئه جهت کنترل بحران اقتصادی آنکشور مجبور گردید اقداماتی بشرح ذیل را انجام دهد: کاهش ارزش پول ملی و اعلام کوردوبا^(۹) جدید، اختصاص مواد سوختی بیشتر به بخش دفاع و صنایع کشور، انجام سفرهای متعدد به مناطق جهان جهت دریافت نفت و یا کمکهای مالی و اعلام قانون جدید برای سرمایه گذاری خارجی.

در فوریه ۱۹۸۸ دولت نیکاراگوئه در چارچوب طرح اصلاح ساختار پولی آنکشور، کوردوبا قدیم را به کوردوبا جدید تبدیل نمود. ارزش هر کوردوبا جدید (CS) معادل هزار کوردوبا (C) قدیم بود.

لازم به توضیح است که از آوریل ۱۹۷۹ تا فوریه ۱۹۸۵

معاملات رسمی بر مبنای سیستم نرخ ارز تثبیت شده با نرخ $C = 10 S1$ صورت میگرفت. در فوریه ۱۹۸۵ سیستم نرخ ارز به سیستم چند نرخ تبدیل گردید. همزمان با اعمال سیستم فوق الذکر، در اوایل سال ۱۹۸۸ واردات نفت با نرخ ارز $C = 70 S1$ و واردات مواد اولیه کشاورزی با نرخ $C = 170 S1$ و واردات کالاهای سرمایه ای با نرخ $C = 370 S1$ قیمت گذاری میشدند در حالیکه مراکز ارزی دولتی نرخ بازار غیر رسمی کوردوبا را به میزان هر دلار معادل ۲۰ هزار کوردوبا و نرخ بازار سیاه آنرا به میزان هر دلار معادل ۶۰ هزار کوردوبا اعلام میکردند.^(۱۰)

در فوریه ۱۹۸۸ دولت نیکاراگوئه برنامه ضربتی جدید اقتصادی را تحت عنوان قانون Operation Bertha ارائه نمود که موضوع برجسته این برنامه، رفرم پولی بود. پول رایج قبلی در طی مدت فقط سه روز از جریان خارج شد و جای آنرا کوردوبای جدید گرفت و بدین ترتیب سیستم چندنرخ کنار گذارده شد. با اعمال این سیستم ۹۹/۳ درصد کاهش ارزش کوردوبا در رابطه با واردات نفت بوجود آمد. موفقیت رفرم اخیر در کاهش فاصله ارزش نرخ ارز در بازار سیاه و بازار رسمی بود لکن مجدداً بین نرخ بازار رسمی و بازار سیاه ارز فاصله افتاد بطوریکه اندکی پس از انجام این تغییر نرخ بازار سیاه در سطح هر دلار معادل ۵۰ کوردوبا جدید قرار گرفت حتی تا پایان ماه مارس ۱۹۸۸ کاهش هر دلار معادل ۸۰ کوردوبا جدید، گزارش گردید.^(۱۱)

دولت در حقیقت در طی این رفرم بازار آزاد ارز را قانونی اعلام کرد نرخ غیر رسمی و قانونی ارز^(۱۲) توسط مرکز مجاز ارز^(۱۳) که دارای شعبه های متعددی در سراسر جهان میباشد تعیین میگردد. از ۳۱ مارس ۱۹۸۸ نرخ بازار غیررسمی قانونی حدود هر دلار معادل ۱۰/۲۵ کوردوبا (قیمت خرید) و حدود هر دلار معادل ۱۰/۷۵ کوردوبا (قیمت فروش)^(۱۴) بود. لازم به توضیح است که فقط بانک مرکزی، بانکهای تجاری مجاز و مراکز مجاز ارزی میتوانند به خرید و فروش ارز اقدام نمایند و معاملات خارج از سیستم بانکی و مراکز مجاز ارز ممنوع میباشد.

دولت نیکاراگوئه همچنین با توجه به اعلام پول جدید در فوریه ۱۹۸۸ و بمنظور نزدیک نمودن نرخ رسمی ارز به نرخ بازار سیاه، با پنج برابر نمودن سطح دستمزدها^(۱۵) تولید را تحت تأثیر قرار داد و این امر روند تورم حاد آنکشور را تشدید نمود بطوریکه قیمت‌های مصرفی در آنکشور از حدود ۹۱۱/۹ درصد در سال ۱۹۸۷ به حدود ۲۳۶۱/۲ درصد در ماه مه سال ۱۹۸۸ و حدود ۴۶۷۲/۹ درصد در ماه ژوئن و بطور کلی به حدود ۱۰۰۰۰ درصد در طی سال مذکور^(۱۶) رسید. دولت نیکاراگوئه جهت مقابله سریع با مشکلات اقتصادی، اقدام به کاهش ارزش پول نمود. تضعیف نرخ برابری کوردوبا در مقابل دلار بلافاصله بر ساختار بازرگانی و تجاری آنکشور تأثیر گذارد. تجمع انبوه خودرو و وسایط نقلیه در برابر جایگاه‌های پخش بنزین و سوخت، افزایش بهای کالاهای وارداتی و تعطیل شدن بسیاری از فروشگاه‌های دولتی در نیکاراگوئه را میتوان از پی‌آمدهای فوری مسئله کاهش نرخ مبادله واحد پول رسمی آنکشور در مقابل دلار آمریکا دانست.

دولت نیکاراگوئه که با نرخ تورم بالا و کاهش صادرات مواجه بود همچنین امید داشت که با اجرای مکرر سیاست تنزل ارزش پول بتواند در تشویق صادرات و حذف سیستم چند نرخي ارز و علقانی کردن تولید کشور گام‌های مثبتی بردارد. ارزش کوردوبا در طول سال ۱۹۸۸ جمعا هشت مرتبه و به میزان ۹۹/۹ درصد تنزل یافت.^(۱۷) هدف از کاهش ارزش کوردوبا، افزایش صادرات و ایجاد نرخ ارزی واحد و کاهش نرخ تورم میباشد.

با اجرای سیاست‌های اقتصادی دولت، نرخ تورم آنکشور از حدود ۱۲۶/۶ درصد در ماه دسامبر ۱۹۸۸ به حدود ۹۱/۸ درصد در ماه ژانویه ۱۹۸۹ کاهش یافت.^(۱۸)

سیاست‌های عمده اقتصادی آنکشور جهت کاهش نرخ تورم و مبارزه با مشکلات اقتصادی بشرح ذیل است: حذف سیستم چند نرخي ارز (شامل نرخ رسمی، نرخ غیر رسمی، نرخ توریستی و مسافرتی) حذف سوبسید کالاها، پائین آوردن سطح اشتغال در بخش دولتی و همچنین کاهش

هزینه‌های عمومی، کاهش حجم انتشار پول، کاهش مداوم ارزش کوردوبا و نهایتاً رفرم پولی.

بطور کلی میتوان گفت که دولت نیکاراگوئه در اجرای رفرم پولی فوریه ۱۹۸۸ موفق نبوده است و علت آن نیز عمدتاً انتخاب و اعمال سیستم و سیاست‌های نامناسب نرخ ارز و دستمزد بوده است. بنابراین دولت مجبور به اعمال سیاست‌های دیگر که عمدتاً کاهش مداوم ارزش پول بود گردید. طبق اطلاعات موجود، ارزش کوردوبا با ۵۲ درصد کاهش در روز ۱۲ ژوئن ۱۹۸۹ (۲۲ خرداد ۶۸) به هر دلار معادل بیست هزار کوردوبا جدید میرسید.^(۱۹) بلافاصله پس از اعلام این خبر، قیمت اجناس تا حدود صد درصد در بازار این کشور افزایش یافت. دانیل اورتگا رئیس جمهور آنکشور تنزل ارزش کوردوبا را ناشی از خریدهای سوداگرانه دلار توسط بخش خصوصی دانست و گفت: که دولت سیاستی را اتخاذ خواهد کرد تا سنگینی بار تورم فقط بر دوش حقوق‌بگیران نباشد بلکه همه بخشها در آن سهیم باشند و اضافه نمود بدین منظور قیمت مواد سوختی و برق افزایش نخواهد یافت.

البته توضیحاً اضافه میگردد که مشکلات دیگر آنکشور در سال گذشته میلادی شامل جنگ داخلی و بروز فاجعه طوفان^(۲۰) در عدم موفقیت اصلاحات اقتصادی و رفرم پولی فوریه ۱۹۸۸ آنکشور مؤثر بوده است.

برنامه‌های جدید اقتصادی دولت نیکاراگوئه:

دانیل اورتگا در اوایل بهمن ماه ۱۳۶۷ (فوریه ۱۹۸۹) در بیاناتی که در مراسم تحلیف رئیس جمهور جدید ونزوئلا (آقای کارلوس آنده‌پرز) ایراد نمود خاطر نشان ساخت که دولت نیکاراگوئه جهت رفع بحران جاری آنکشور به اقدامات قاطعی دست خواهد زد. اورتگا در رابطه با برنامه‌های جدید دولت نیکاراگوئه جهت رفع بحران موجود به اتخاذ سیاست‌های ریاضت اقتصادی، کاهش ارقام بودجه و نیز محدود نمودن اعطاء اعتبارات جهت کنترل نرخ تورم در آنکشور و همچنین تنظیم طرح‌های جدید بمنظور افزایش

سطح تولید به عنوان مهمترین اقدامات دولت جهت از میان برداشتن تنگناها و بحران اقتصادی اشاره نمود.

اورتگا در دهم بهمن ۱۳۶۷ (۳۰ ژانویه ۱۹۸۹) برنامه اصلاحات اقتصادی را در کشور اعلام نمود، وی همچنین پس از مذاکرات طولانی با اتحادیه‌های کارگری و کارفرمایان اعلام کرد که قیمت برخی از اجناس افزایش یافته و بدین دلیل وام بیشتری به شرکتهای تولیدی داده خواهد شد و از هزینه‌های عمومی به شدت کاسته میگردد.

در رابطه با رفرم پولی اخیر سال ۱۹۸۹ در نیکاراگوئه فعلاً هیچگونه اطلاعاتی در دسترس نمی‌باشد، البته به محض دریافت اطلاعات مورد نیاز، گزارش تکمیلی تهیه خواهد گردید. توضیحاً اضافه میشود اورتگا در ماه مه ۱۹۸۹ در سخنرانی که در مراسم افتتاح و اختتام گردهمایی سفرا و مسئولین نمایندگیهای خارجی مقیم آنکشور ایراد نمود، سیاستهای اقتصادی و کشاورزی پنجساله آینده نیکاراگوئه را اعلام کرد که عمدتاً در سه گروه بشرح ذیل ارائه میگردد:^(۲۱)

- سیاستهای بانکی، ارزی، مالی در رابطه با بخش کشاورزی.

- سیاستهای حمایت از محصولات صادراتی شامل سوبسید بنیسه- تعیین حداقل قیمت تضمین شده برای دانه‌های روغنی، سبزیجات و میوه‌جات، برنج، و سورغوم قیمت ویژه برای تولیدات قهوه و گوشت.

- چگونگی پرداخت دیون و قروض غیر قابل پرداخت کشاورزی به دولت که در این رابطه سه موضوع مورد توجه قرار میگیرد: برنج کاران غیر دیمی- دانه کاران مواد غذایی، سبزی و میوه‌جات و پنبه.

سیاستهای بانکی: سیاست بانکی برای دوره ۹۰-۱۹۸۹ در چارچوب تغییرات ماهانه ارز نخواهد بود، بلکه درصد معینی برای دوره‌های چهارماهه (که هر چهارماه یکبار درصد مذکور مورد بررسی قرار میگیرد) تهیه خواهد شد و بهره‌برداری واحدهای کشاورزی، دامداری بنا به تصمیمات اتخاذی از ۲۰ درصد در ماه افزایش نخواهد

نمود.

سیاست نرخ برابری: این سیاست که از سیاستهای ویژه دولت نیکاراگوئه در ماههای اخیر بویژه در سال ۱۹۸۹ میباشد توانسته است نابسامانی و بی بند و باری بازار سیاه و افزایش روزافزون آن در رابطه با برابری ارز با دلار را از بین ببرد و عملاً نرخ تورم سال ۱۹۸۸ کسسه به حدود ۳۶ هزار درصد رسیده بود را به هزار درصد در ماه فوریه ۱۹۸۹ کاهش دهد.^(۲۲) این سیاست عبارت است از سیاست تغییر نرخ برابری کوردوبا به دلار که همچنان ادامه خواهد یافت و از عقب ماندن کاهش ارزش نرخ رسمی کوردوبا جلوگیری خواهد نمود، بطوریکه منافع صادر کنندگان و وارد کنندگان و سایر مورد نیاز بخش کشاورزی محفوظ بماند. این سیاست از سیاستهای موفق دولت بحساب میآید.

سیاست زمینهای زراعی: دولت نیکاراگوئه درخواست کشاورزان را برای داشتن زمین کشاورزی بحق دانسته و قوانین مزبور را در این رابطه فراهم خواهد نمود. بهمین منظور بانک، مرکزی را جهت بررسی احتیاجات کشاورزان، بطور منظم و مرتب ایجاد نموده و جهت رفع این نیازها اعتبارات لازم را در اختیار آنها قرار خواهد داد. در همین زمینه اورتگا اعلام داشت پیشنهاداتی مبنی بر ایجاد تغییرات در قانون اصلاحات کشاورزی ارائه شده است. تضمینهای بانکی: تولیدکنندگان محصولات کشاورزی میتوانند جهت تهیه بذر و دیگر نهاده‌های لازم کشاورزی، از مکانیزم ضمانت بانکی یا از اعتبار بانکی با بهره متغیر استفاده نمایند.

مالیات بر درآمد: کلیه هزینه‌های انجام پذیرفته جهت تقویت سازمان و سرمایه‌گذاری بمنظور افزایش تولیدات، از مالیات معاف میباشند. همچنین مالیات سرمایه‌های مصروفی در رفاه کارگران و کشاورزان از ۵۰ درصد مالیات معاف خواهند بود و در این زمینه، عملاً مالیات نصف گردیده است.

هزینه‌های داخلی برای واردات: هزینه پرداخت مالیاتهای وارداتی که قبلاً ۵ درصد ارزش کالاهای وارده

(برحسب قیمت سیف) بود در حال حاضر به ۳۰ درصد کاهش یافته است. کالاهای مشمول این امر عبارتند از: وسایل کشاورزی، ماشین آلات و لوازم یدکی آنها.

جدول شماره (۱) نرخ برابری کوردوبا نیکاراگوئه و دلار آمریکا

سال / شرح	۱۹۸۲	۱۹۸۳	۱۹۸۴	۱۹۸۵	۱۹۸۶	۱۹۸۷	اوت ۱۹۸۸
دلار آمریکا = کوردوبا	٪۱	٪۱	٪۱	٪۲۷	٪۶۷	٪۷۰	۸۷

SOURCE: IFS-APRIL 1989

جدول شماره (۲): تولید ناخالص داخلی نیکاراگوئه

شرح / واحد	سال	۱۹۸۲	۱۹۸۳	۱۹۸۴	۱۹۸۵	۱۹۸۶	۱۹۸۷
تولید ناخالص داخلی	میلیون کوردوبا	۲۸/۳۵	۳۲/۹۲	۴۵/۰۳	۱۱۵/۴۰	۴۳۵/۷۴	۲۳۸۹/۵۰
برحسب قیمت‌های بازار	میلیون دلار	۲۸۳۵/۰۰	۳۲۹۲/۰۰	۴۵۰۳/۰۰	۴۲۷۴/۰۷	۶۵۰۳/۸۵	۳۴۱۳۵/۷
تولید ناخالص داخلی برحسب قیمت‌های ثابت ۱۹۸۰	میلیون کوردوبا	۱۱۶/۸۴	۱۲۲/۲۳	۱۲۰/۳۲	۱۱۵/۴۰	۱۱۴/۶۹	۱۱۶/۶۷
تولید ناخالص داخلی سرانه (برحسب قیمت‌های بازار)	میلیون دلار	۱۱۶۸۴/۰۰	۱۲۲۲۳/۰۰	۱۲۰۳۲/۰۰	۴۲۷۴/۰۷	۱۷۱۱/۷۹	۱۶۶۶/۷۱
	کوردوبا	۹/۵۷	۱۰/۷۵	۱۴/۲۵	۳۵/۲۹	۱۲۸/۹۱	۶۸۲/۷۱
	دلار	۹۵۷/۷۷	۱۰۷۵/۸۱	۱۴۲۵/۰۰	۱۳۰۷/۰۵	۱۹۲۴/۱۳	۹۷۵۳/۰۵

SOURCE: IFS-APRIL 1989

جدول شماره (۳): نرخ تورم در نیکاراگوئه

شرح / سال	۱۹۸۰	۱۹۸۱	۱۹۸۲	۱۹۸۳	۱۹۸۴	۱۹۸۵	۱۹۸۶	۱۹۸۷	۱۹۸۸
افزایش قیمت‌های مصرفی	۳۵/۳	۲۳/۹	۲۴/۸	۳۱/۱	۳۵/۴	۱۹/۵	۶۸۱/۴	۹۱۱/۹	۱۰۲۰۵/۰

SOURCE: IFS-APRIL 1989

جدول شماره (۴) تراز پرداختهای نیکاراگوئه

واحد: میلیون دلار

شرح	سال	۱۹۸۰	۱۹۸۱	۱۹۸۲	۱۹۸۳	۱۹۸۴	۱۹۸۵	۱۹۸۶
صادرات (FOB)		۴۵۰/۴	۵۰۸/۲	۴۰۶/۰	۴۲۸/۸	۳۸۵/۷	۳۰۱/۵	۲۴۷/۲
واردات (FOB)		۸۰۲/۹	۹۲۲/۴	۷۲۳/۵	۷۷۸/۱	۷۹۹/۶	۸۰۰/۲	۷۲۶/۵
موازنه تجاری		۳۵۲/۵	۴۱۴/۲	۳۱۷/۵	۳۴۹/۳	۴۱۳/۹	۴۹۸/۷	۴۷۹/۳
صادرات خدمات و سایر درآمدها		۶۳/۶	۷۳/۴	۴۹/۵	۴۸/۷	۴۹/۷	۵۱/۲	۴۷/۶
واردات خدمات و سایر پرداختها		۲۴۶/۴	۳۲۱/۱	۲۹۷/۴	۳۳۸/۵	۳۶۴/۸	۳۹۵/۸	۳۷۵/۹
موازنه کالاها و خدمات		۵۳۵/۳	۶۶۱/۹	۵۶۵/۴	۶۳۹/۱	۷۲۹/۰	۸۴۳/۳	۸۰۷/۶
انتقالات یکطرفه بخش خصوصی		۱/۶	۱۳/۲	۸/۰	۳/۶	۲/۰	۱۶/۰	۸/۷
انتقالات یکطرفه بخش دولتی		۱۲۲/۳	۵۷/۱	۴۳/۵	۷۵/۷	۸۷/۷	۶۷/۹	۱۰۵/۹
موازنه انتقالات یکطرفه		۱۲۳/۹	۷۰/۳	۵۱/۵	۷۹/۳	۸۹/۷	۸۳/۹	۱۱۴/۶
موازنه حساب جاری		۴۱۱/۴	۵۹۱/۶	۵۱۳/۹	۵۵۹/۸	۶۳۹/۳	۷۵۹/۴	۶۹۳/۰
سرمایه گذاری مستقیم		—	—	—	۷/۸	۱/۸	—	—
سرمایه گذاری روی اوراق بهادار		—	—	—	—	—	—	—
سرمایه گذاری کوتاه مدت		۱۹/۹	۲۴/۰	۳۱/۳	۲۲/۶	۱۰۶/۶	۲۸۸/۶	۲۱/۱
سرمایه گذاری بلندمدت		۶۲/۶	۲۸۳/۳	۲۵۳/۴	۱۷/۰	۱۴۵/۱	۴۲۵/۰	۲۵۴/۸
موازنه حساب سرمایه		۴۲/۷	۳۰۷/۳	۲۸۴/۷	۴۷/۴	۲۵۳/۵	۱۳۶/۴	۲۷۵/۹
طلا		—	—	—	—	—	—	—
حق برداشت مخصوص		۴/۷	۴/۴	—	—	—	—	—
ارزشیابی متقابل پول		—	۳/۴	۱/۳	۰/۹	۰/۷	۰/۱	—
وامهای دریافتی		۲۴۱/۹	۲۳۵/۴	۱۷۷/۷	۷۴۲/۵	۶۷۹/۶	۴۹۶/۲	۵۱۵/۵
تعهدات ناشی از ذخایر		—	۱۱۹/۴	۷۶/۰	۱۲۴/۷	۵۷/۲	۷/۸	۷۳/۳
موازنه حساب تخصیص متقابل ذخایر		۲۴۶/۶	۳۵۵/۸	۲۵۵/۰	۶۱۸/۷	۶۲۳/۱	۵۰۳/۹	۴۴۲/۲
تغییر در ذخایر		۱۹۶/۹	۸۷/۳	۳۶/۶	۱۹/۰	۲۴۷/۶	۱۸/۷	۱۹۳/۹
اشتباهات و از قلم افتادگیها		۷۴/۷	۱۵/۸	۱۰/۸	۸۷/۳	۱۰/۳	۱۳۷/۸	۲۱۹/۰

SOURCE: IFS-APRIL 1989

جدول شماره (۵): بدهیهای خارجی نیکاراگوئه برحسب مراکز اعتبار دهنده به آنکشور

واحد: میلیون دلار

سال	شرح							
۱۹۸۷	۱۹۸۶	۱۹۸۵	۱۹۸۴	۱۹۸۳	۱۹۸۲	۱۹۸۱	۱۹۸۰	۱- دولتی و یا تضمین شده توسط دولت
۶۱۵۰	۵۲۲۸	۴۴۸۴	۴۰۸۸	۳۳۸۳	۲۴۸۸	۱۲۰۷۶	۱۶۶۱	۱-۱- اعتبار دهنندگان رسمی
۴۸۷۷	۴۰۹۳	۳۷۳۴	۳۵۲۷	۳۰۱۶	۲۱۲۸	۱۷۴۵	۱۳۱۶	۱-۱-۱- بین الملل
۸۶۸	۸۷۰	۸۹۷	۸۴۴	۸۷۴	۸۰۵	۷۵۳	۶۵۹	- بانک جهانی
۲۴۸	۲۰۲	۱۶۵	۱۳۶	۱۶۸	۱۷۳	۱۶۳	۱۳۶	- مؤسسه بین المللی توسعه
۶۰	۶۰	۵۹	۵۹	۵۹	۶۰	۶۰	۶۰	۱-۲- دوجانبه
۴۰۰۸	۳۲۲۳	۲۸۳۸	۲۶۸۳	۲۱۴۲	۱۳۲۳	۹۹۲	۶۵۸	۱-۲- اعتبار دهنندگان خصوصی
۱۳۵۳	۱۳۴۴	۱۳۷۴	۱۳۰۹	۱۰۵۱	۱۰۱۸	۸۶۱	۷۹۴	۱-۲-۱- وام دهنندگان خصوصی
۴۰	۴۰	۴۲	۳۵	۳۲	۳۶	۳۶	۴۲	۱-۲-۲- بازارهای پولی
۱۳۰۴	۱۲۹۶	۱۳۲۳	۱۲۶۵	۱۰۰۹	۹۷۸	۸۲۵	۷۵۲	۲- تضمین نشده بخش خصوصی
.	جمع کل بدهیهای خارجی
۷۲۹۱	۶۲۰۵	۵۶۹۱	۵۱۱۳	۴۱۷۸	۳۳۳۱	۲۵۷۲	۲۱۷۱	

SOURCE: THE WORLD BANK WORLD DEBT TABLES VOLUME II-1988-89 EDITION

باورقیها

- ۱۷- مأخذ: نشریه اخبار اقتصادی روز- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران شماره ۱۶۹ مورخ ۶ بهمن ۱۳۶۷.
- ۱۸- مأخذ: نشریه اخبار اقتصادی روز- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران شماره ۷ مورخ ۱۳۶۸/۱/۱۷.
- ۱۹- مأخذ: نشریه اخبار اقتصادی روز بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران شماره ۴۱ مورخ چهارشنبه ۱۳۶۸/۳/۲۴.
- ۲۰- بر اثر طوفان سال گذشته نیکاراگوئه بیش از ۸۲۸ میلیون دلار خسارت مستقیم به اقتصاد آنکشور وارد گردید (مأخذ: وزارت امور خارجه).
- ۲۱- مأخذ: گزارش ارسالی سفارت جمهوری اسلامی ایران (در مان گوا) به وزارت امور خارجه طی شماره ۲/۲۳۴ - ۴۲۰ مورخ ۶۸/۲/۲۶.
- ۲۲- مأخذ: گزارش ارسالی سفارت جمهوری اسلامی ایران در ماناگوا.

۱- در هفدهم ژوئیه ۱۹۷۹، پس از هفده سال مبارزه جبهه آزادیبخش ملی ساندینیست ها که با قیام مسلحانه و جنگ داخلی همراه بود به سلطه چهل و شش ساله خانواده سوموزا در آنکشور پایان داد.

- 2- SOURCE: COUNTRY PROFILE - EIU-ABOUT NICARAGUA 1988-89-PAGE 22
- 3- SOURCE: WORLD BANK-WORLD DEBT TABLES, 1988-89 EDITION, VOLUME II PAGE 274
- 4- SOURCE: IFS-APRIL 1989
- 5- SOURCE: INTERNATIONAL MONETARY FUND (IMF) REPORT NO: SM/88/191 DATE: AUGUST 1988 PAGE 14
- 6- THE NATIONAL SYSTEM FOR WAGES (SNOTS)
- 7- SOURCE - COUNTRY PROFILE-EIU 1988-89 ABOUT NICARAGUA PAGE 24
- 8- SOURCE: IBID

فهرست منابع

- 1- INTERNATIONAL MONETARY FUND (IMF) REPORT NO: SM/88/191 DATE: AUGUST 22, 1988 ABOUT RECENT ECONOMIC DEVELOPMENT OF NICARAGUA
- 2- IFS - APRIL 1989
- 3- COUNTRY PROFIL - EIU, 1988-89 ABOUT NICARAGUA
- 4- WORLD BANK - WORLD DEBT TABLES 1988-89

۹- بول رابع نیکاراگوئه کوردوبا جدید (CORDOBAS-CS) میباشد.

- 10- SOURCE: COUNTRY PROFILE-EIU - 1988-89
- 11- SOURCE: IBID
- 12-LEGAL PARALLEL RATE
- 13- AUTHORIZED EXCHANGE HOUSE
- 14- SOURCE: IMF, REPORT NO: SM/88/191 DATE, AUGUST 22 1988 PAGE 44
- 15- SOURCE: COUNTRY PROFILE-EIU 1988-89 PAGE 12
- ۱۶- SOURCE: IFS-APRIL 1989

- ۵- گزارشات ارسالی وزارت امور خارجه
- ۶- نشریه اخبار اقتصادی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران
- ۷- تلکس های واصله از خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران